

# Jorden skal nok overleve



Lene Topp hænger som en dråbe midt i et hav af sardiner.

FOTO: TOPPX2

At arbejde med miljøproblematikker kan være en deprimerende beskæftigelse, det har en del af mine tidligere klummer nok givet udtryk for. Hajer, der får finnerne skåret af, havskildpadder, som med fuldt overlæg fanges og fyldes med formaldehyd og bomber, der kastes over et smukt rev. Lige nu er klimaforandringer i fokus, men bagved fortæller jungletrommerne, at tab af biodiversitet og den service, som naturen yder os, kan vise sig at være et endnu større problem for os. Og klimaforandringer er i den sammenhæng blot endnu en trussel på toppen af en lang række af trusler mod denne biodiversitet – forurening, overforbrug, tab af habitater osv.

Så det sker da, at spørgsmålet trænger sig på: Kan det nu også betale sig? Nyttet det egentlig noget? Men med et arbejde som mit, så er man nødt til at tro på, at det nytter, for ellers er man stille og roligt psykisk på vej ned af bakke. Og der er da også tendenser inden for miljøarbejde, der i dag gør det lidt mere tåleligt at arbejde med.

Hvis vi ser på arbejdet med fiskeri, så har mange miljøorganisationer, inklusive min egen,

igennem en lang årrække brugt så uendeligt mange ressourcer på at arbejde med dem, vi kan kalde 'de onde fiskere' – dem, der for eksempel bruger bomber og spreder cyanid. Til gengæld har vi brugt alt for lidt tid på de 'gode fiskere' – dem, der ønsker at bevare deres omgivelser intakte, så deres børn også kan blive fiskere og leve et godt liv. En fisker sagde en gang til mig: – *Vi skal bare begynde at lave noget ulovligt, så kommer I springende.* Og lidt har der nok været om det – men nu er det slut.

Nu arbejder vi sammen med dem, der vil det gode, og som går efter de samme resultater som os. Vi forsøger at skabe alliancer, og hjælper gode producenter med at finde et godt marked, gode opkøbere og gode forbrugere. Ressourcerne er blevet knappe, og på alle niveauer er der i dag nogen, der vil det gode – enten fordi de tager ansvar for vores verden – eller fordi, at det er den økonomisk mest fornuftige satsning. Bevæggrunden er som sådan ligegyldig, hvis blot resultatet bliver det rette.

Men, det handler også om at finde en balance – en slags yin/yang – mellem de deprimerende og de mere opmuntrende fakta. Om en

gang imellem at kigge op fra computeren – gå en tur i en skøn grøn skov, nyde forskellige dufte og lyde i naturen, snorkle over et rev fyldt med farverige polypper, nyde gysen i kroppen, når en hvalhaj glider tæt forbi, fange blikket fra en havskildpades store gråblå øjne, blive bidt i fingeren af en vred klavnefisk, hænge som en dråbe midt i et hav af sardiner, og få dyb respekt for de smukke og yndefulde hajer, der har været på denne jord langt længere end os – og konkludere, at der nok er en mening med, at de er her, også selv om de ikke har udviklet sig til at være 'civiliserede' væsner som os, der kan fremstille atombomber og fragte os selv til månen. Alt det smukke og fantastiske derude, overbeviser mig om, at ja, det kan i højeste grad betale sig at bruge tid på denne form for arbejde. Det er jo den verden, som jeg holder af, og som jeg gerne vil hjælpe til med at bevare.

Og med disse ord vil jeg takke af her på WWF-klummen. Fire år er det blevet til på denne side. Pas nu godt på den verden, som vi holder så meget af, og husk – jorden skal nok overleve. Det er os, der har et problem og er ved at miste noget ganske særligt.



WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø.

Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: [www.wwf.dk](http://www.wwf.dk)

**for a living planet®**

## LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.



FOTO: TOPPX2